

„Keresd a békét és járj a nyomában!” (Zsolt 34,15)

Ebben a zsoltárban Dávid örömét és háláját fejezi ki a gyűlés előtt: a veszélyben és a szorongatásban bizalommal Izrael Istenéhez kiáltott, és újra megtalálta a békét.

E himnusz főszereplője Isten az irgalmával, erős és meghatározó jelenlétével a szegény és az elnyomott mellett, aki hozzá kiált.

Hogy mások is üdvösségre jussanak, Dávid felhívja figyelmünket a szív néhány tulajdonságára: hagyjuk el a rossz cselekedeteket és inkább tegyünk mindig jót.

Aláhúzza, hogy ne rágalmazzuk a felebarátot. A szavak ugyanis háborúhoz vezethetnek.

„Keresd a békét és járj a nyomában!”

A bibliai szóhasználatban a békének sokféle jelentése van, jelent például testi és lelki jóllétet vagy egyetértést az emberek és a népek között. De mindenekelőtt Isten ajándéka, mert általa fedezhetjük fel atyai arcát.

Tehát életünk folyamán mindig mindenképpen odaadással és szenvedélyesen kell keresnünk Istent ahhoz, hogy megtapasztalhassuk az igazi békét.

Magával ragadó ez a keresés, mert teljes mértékben szükség van arra, hogy megtegyük a magunk részét. Követnünk kell a lelkiismeretünk hangját, mely mindig arra készlet, hogy a jó útját válasszuk és ne a rosszét.

Gyakran elég lenne, ha hagynánk, hogy Isten ránk találjon, hiszen már jó ideje keres mindegyikünket.

Keresztényként a keresztség által már bensőséges kapcsolat fűz bennünket Jézushoz: Ő a közeli Isten, aki megígérte nekünk a békét; Ő a béke. És megkaptuk a Szentlélek ajándékát, a Vigasztalót, aki segít megosztani a többiekkel Isten békéjének gyümölcseit, melyet megtapasztaltunk. Ő utat mutat, hogy szeretni tudjuk a körülöttünk élő embereket, és így felülkerekedjük az ellentéteken, elkerüljük az alaptalan vádakat, a felületes ítélezést és rágalmazást, megnyissuk a szívünket a másik befogadására.

Talán nem tudjuk elhallgattatni az összes fegyvert, amely a föld különböző pontjain vérontáshoz vezet, de személyesen hozzá tudunk járulni, hogy életre keljenek a sérült kapcsolatok a családukban, a keresztény közösségünkben, a munkahelyünkön, a városunkban.

Ha egy kisebb-nagyobb közösség határozott odaadással tanúságot akar tenni a szeretet erejéről, akkor ez segíthet újjá építeni a hidakat társadalmi csoportok, egyházak vagy politikai pártok között is.

„Keresd a békét és járj a nyomában!”

Ha meggyőződéssel keressük a békét, ebből sugallatokat kapunk ahhoz is, hogy megfelelő magatartást tanúsítsunk a teremtett világ védelmében, mely szintén Isten ajándéka a gyermekei számára, és felelősséggel tartozunk vele a jövő generációk iránt.

1990-ben így írt erről Chiara Lubich Nikkio Niwanónak, a japán Rissho Kosei Kai buddhista mozgalom alapítójának: „[...] Ha az ember nem él békében Istennel, akkor a föld sem él békében. A vallásos emberek átérzik a föld »szenvédését«, amikor az ember nem Isten tervei szerint használja, hanem csak az önzés, és a soha ki nem elégíthető birtoklásvágy vezérli. Ez az önzés és a vágy előbb és jobban megfertőzi a földet bármi más szennyeződésnél, ami csak ennek a következménye. [...] Ha fölfedezzük, hogy a teremtett világ egy szerető Atya ajándéka, akkor sokkal könnyebb lesz harmonikus kapcsolatot építeni a természettel. És ha azt is fölfedezzük, hogy ez az ajándék az emberiség nagy családja minden tagjának szól, és nem csak néhányaknak, akkor nagyobb figyelemmel és tisztelettel leszünk

aziránt, ami az egész jelen és jövő emberiségének tulajdona.”

Letizia Magri

forrás: fokolare.hu